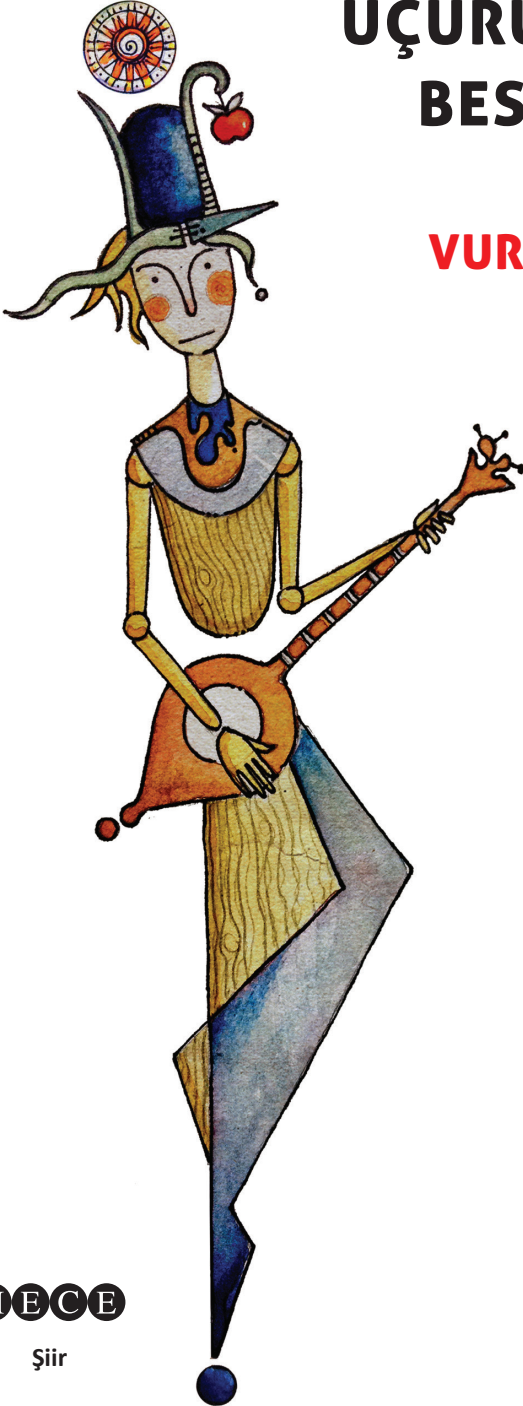

UÇURUMLAR BESTECİSİ

VURAL KAYA

HECE

Şiir

Vural Kaya: 1975 Konya doğumlu. İlahiyat okudu. Cahit Zarifođlu'nun Çocuk Kitaplarında Temel Deđerler konulu teziyle yüksek lisansını tamamladı. Bundan önce yayımlanmış üç şiir kitabı var: *Renga; Cezbede Bir Narsist; Arınma Festivali*.

**UÇURUMLAR
BESTECİSİ**

VURAL KAYA

HECE YAYINLARI

Hece Yayınları: 445
Şiir

Birinci Basım: Ağustos 2017
©Hece Yayınları
Sertifika No: 17672

Kapak Tasarımı: SARAKUSTA
www.sarakusta.com.tr
Editör: Hayriye Ünal
Teknik Hazırlık: Bülent Güler

Baskı: Dumat Ofset
T: (0312) 278 82 00

ISBN: 978-605-9556-47-7

HECE Basın Yayın Reklamcılık San. Tic. Ltd. Şti.
Konur Sokak No: 39/1-2 Kızılay-Çankaya/Ankara
Yazışma: P.K. 79 Yenişehir/Ankara
T: (0 312) 419 69 13 F: (0 312) 419 69 14
e-posta: hece@hece.com.tr
www.hece.com.tr

İÇİNDEKİLER

SÖZ HATIRASI

- Çok Şeyler Geçti Benden / 9
Uçurumlar Bestecisi / 11
Söz Hatırası / 13
Yaşamak Uzun Bir Geçmiş İster / 15
Şimdi Göğümüzden Bir Kuş Geçer Hafifleriz / 17
Öte Beri / 23
Çağrılacaklar İçin Akşam Gazeli / 24
Bu Mevsim Hatırlamadıklarım / 25
Hatırla / 27
Aşkın Adı Gibi / 29
Uzun Bir Kış Fotoğrafı / 30

ÇEVİRİMİÇİ BİR NAMLU

- Her'ler ve Şey'ler / 33
Benim Körlüğüme Gelmiş Meğer / 38
Şiirin Şizofrenleri / 44
Çevrimiçi Bir Namlu / 47
Çark / 49
Mobese Öçleri / 53
Ilgazlı Bekir Meseli / 58

SÖZ HATIRASI

ÇOK ŞEYLER GEÇTİ BENDEN

Çok şeyler geçti ve acının asfalta dökülüşünü
Kamyonlardan kasalarla dökülür gibi
Üzgün sesler çıkartmasa da bahar, koşup
Toplar sandım dökülen şeyleri

Bir şiir söylediğinde mesela sevgilim geçti
Bir dostun ölümünden çığlık çığığa zaman geçti
Sarsak ödevlerim oldu eve geç gelişlerim
Huysuz yanlarımda bir anı kaldı, bir serseri

Bitmeyen kentlerde ve camlarda uzun yolculuk
Mavisel seslerde kaldı çocukluğum, hızla geçti
Şimdi uyumak istesem de kifayetsiz kelimeler
Çok ağırlaştım, hayat benden ölüp benden dirildi

Nasıl söylenir bilmem bu sevmesiz ve derin
İssiz sevişmeleri kirpiklerin
Bıyık altlarından usul ve hinoğluhin
Gülüşlerinden çok şeyler geçti ve gidişin...

UÇURUMLAR BESTECİSİ

Eskiden uçurumlar besteleyen bir müzisyendim
Yeniden müzisyen olabileceğim güne kadar
Avuçlarımda kırgın bir uğur böceği gibi sevinebilirim
Tuhaf değil insanın kendi avuçlarında sevinebilmesi
Sevinebilirim, bir kapı aralığından bakıp dünyaya...

Yeniden uçurumlar besteleyeceğim güne kadar
Bahse girerim resmini yırtıp attığım şeylerdi
Müziği susturan temenna geçitlerim...
Kuşlar olmadan yaşanmaz peki ya bunu
Ya bunu kimse bestelemiyor; niye?

Eskiden uçurumlar besteleyen bir müzisyendim
Yeniden müzisyen olabileceğim güne kadar
Ve artık bir kapı aralığından baktıkça dünyaya
Üzgünüm, olabildiğim, olabileceğim kadar üzgünüm
Evet arkadaşlar, yine de tuhaf değil
Tuhaf değil insanın kendi avuçlarından alev
Alev
Uçurumlar
Bestelemesi...

SÖZ HATIRASI

İnsanlar var kendi sözlerinden vurulan
Aktarlara uğrar narçığeğine selam verirler kışlara aralanan
İnsanlar yok aslında akşam olunca sevilecek sözler kalır
Cesaretler toparlanıp hücum vakitlerinde daralan
Eski hatıralarını kurtarır herkes koşturmaca
kentlerinde ağrır
Herkesin şurası ağrır aslında ve aşk şiirleri söylenmez
Söylense de şunun şurasında geçip gider sözler, ezgilenmez

Sonra bir köz döker geçmişini ısıtır insanların
Kendi sözlerinden olmasa da çıkıp yek-avaz seslenirler
Kara bir çaydanlıkta demlensin isteriz çayları bu incecik
sevmenin
Seni sevmenin yer yer kaçışları olur, öyle bir tat bırakırsın
Gözlerini unuturum gözlerin bir maviliğın atlasına dokunur
Sözler hatırasızdır iyi patikalar bulur böylece bir boşlukta
uğunur
Eğri bir çağ düşer aramıza; Said Mermer evvelce şöyle
dediydi:
Yunus Emre gideli beri bütün odunlar eğri

YAŞAMAK UZUN BİR GEÇMİŞ İSTER

yaşamak uzun bir geçmiş ister; uzun ve acemi
bazen öylesine nefret ederim duvarlardan, ölesiye bazen
bir şiire başlar gibi girdiğim şehirlerden
eski fotoğrafları biriktirerek ayrılıyorum acıklı değil bu
başkaldırı çiçeğinden bir bahar direniyor şimdi

burada bekleme ey yolcu, yazılıydı, umutların çirkinleştiği
eskilerin anılarına koşup üstüne kapandığı istasyonlarda
bazen öylesine yaşarım, yokum aslında ben, eski bir
sandalye gibi
iyi dizeler bağlardım ben; hepimiz birden figür olup
bir tabloda
ırgatlar da iyi dizeler bağlardı; iyi dizelere, emekleye
emekleye